

TJUGOFEMTE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 19 SEPTEMBER

Läsning

Ords 3:27–35

Neka inte den behövande din hjälp, när det står i din makt att ge den. Säg inte till din nästa: »Gå din väg och kom igen, i morgon vill jag ge dig«, fastän du kunde strax. Planera inget ont mot din nästa, när han menar sig bo trygg i din närhet. Tvista inte med någon utan orsak då han inte har gjort dig något ont. Avundas inte den orättrådige, och finn ej behag i någon av hans vägar. Ty en styggelse för Herren är den falske, men med de redliga har han sitt umgänge. Herrens förbannelse vilar över den ogudaktiges hus, men de rättfärdigas boning välsignar han. Har han att skaffa med smädare, så smädar också han, men de ödmjuka ger han nåd. De visa får ära till arvedel, men dårarna får skämmas.

Responsoriepsalm

Ps 15:2–4b, 5 (R. 1b)

R. Vem får vara på ditt heliga berg?

Herre, vem får bo i din hydda,
vem får vara på ditt heliga berg?
Den som vandrar ostraffligt och gör det rätta
och talar sanning av hjärtat,
den som inte bär förtal på sin tunga. R.

Den som inte gör sin broder något ont
och inte drar smälek över sin nästa,
den som föraktar den förkastlige
men ärar dem som fruktar Herren. R.

Den som inte driver ocker med sina pengar
och inte tar mutor för att fälla den oskyldige.
Den som handlar så,
han skall aldrig någonsin vackla. R.

Halleluja

Matt 5:16

V. Låt ert ljus lysa för folket,
så att de ser era goda gärningar
och prisar er fader i himlen.

Evangelium

Luk 8:16–18

Vid den tiden sade Jesus till folket: »Ingen tänder en lampa och döljer den med ett kärl eller ställer den under en bänk, utan man sätter den på en hållare, så att de som kommer in ser ljuset. Det finns ingenting dolt som inte skall bli synligt och ingenting undångömt som inte skall bli känt och komma till synes. Var därför noga med hur ni lyssnar, ty den som har, han skall få, men den som inte har, från honom skall tas också det han tror att han har.«

TISDAG DEN 20 SEPTEMBER

Läsning

Ords 21:1-6, 10-13

Kungars hjärtan är i Herrens hand som vattenbäckar:
han leder dem varthelst han vill.
Var man tycker sin väg vara den rätta,
men Herren är den som prövar hjärtan.
Att öva rättfärdighet och rätt,
det är mer värt för Herren än offer.
Stolta ögon och högmodigt hjärta
– de ogudaktigas lykta är dem till synd.
Den strävsammes omtanke leder endast till vinning,
men all girighet endast till förlust.
De skatter som förvärvas genom falsk tunga,
de är en försvinnande dunst och hastar till döden.
Den ogudaktiges själ har lust till det onda,
hans nästa finner ingen barmhärtighet hos honom.
Straffar man smädaren, så blir den okunnige vis,
och undervisar man den vise, så inhämtar han kunskap.
Den Rättfärdige ger akt på den ogudaktiges hus,
han störtar de ogudaktiga i olycka.
Den som tillsluter sitt öra för den armes rop,
han skall själv ropa utan att få svar.

Responsoriepsalm

Ps 119:1, 27, 30, 34-35, 44 (R. 35a)

R. Led mig på dina befallningars stig.

Saliga de vilkas väg är ostrafflig,
de som vandrar efter Herrens lag. R.

Lär mig att förstå dina stadgars väg,
så vill jag begrunda dina under. R.

Jag har utvalt sanningens väg,
jag har bejakat dina lagar. R.

Ge mig förstånd, så vill jag ta din lag i akt
och hålla den av allt mitt hjärta. R.

Led mig på dina befallningars stig,
ty till den har jag behag. R.

Så vill jag hålla din lag beständigt,
ja, alltid och i evighet. R.

Halleluja

Luk 11:28b

V. Saliga de som hör Guds ord
och tar vara på det, säger Herren.

Evangelium

Luk 8:19-21

Vid den tiden kom Jesu mor och hans bröder för att prata med Jesus men de kunde inte ta sig fram till honom i trängseln. Man sade till honom: »Din mor och dina bröder står där ute och vill träffa dig.« Men han svarade: »Min mor och mina bröder, det är alla dessa som hör Guds ord och handlar efter det.«

ONSDAG DEN 21 SEPTEMBER

S:T MATTEUS, APOSTEL OCH EVANGELIST

Fest

Läsning

Ef 4:1-7, 11-13

Jag uppmanar er, jag som är fånge för Herrens skull, att leva värdigt er kallelse, alltid ödmjuka och milda. Ha fördrag med varandra i tålmod och kärlek. Sträva efter att med friden som band bevara den andliga enheten: en enda kropp och en enda ande, liksom ni en gång kallades till ett och samma hopp. En är Herren, en är tron, ett är dopet, en är Gud och allas fader, han som står över allting, verkar genom allt och finns i allt.

Var och en av oss har fått just den nåd som Kristus har velat ge honom. Så gjorde han några till apostlar, andra till profeter, till förkunnare eller till herdar och lärare. De skall göra de heliga mera fullkomliga och därigenom utföra sin tjänst och bygga upp Kristi kropp, tills vi alla kommer fram till enheten i tron och i kunskapen om Guds son, blir fullvuxna och når en mognad som svarar mot Kristi fullhet.

Responsoriepsalm

Ps 19:2-5 (R. jfr 5)

R. Deras ord går ut över hela jorden.

Himlarna förtäljer Guds ära,

och fästet förkunnar hans händers verk.
Den ena dagen talar om det till den andra,
och den ena natten kungör det för den andra.
Det är ej ett tal eller språk vars ljud inte hörs.
De sträcker sig ut över hela jorden,
och deras ord går till världens ändar. R.

Halleluja

V. O Gud, vi lovar dig. O Herre, vi bekänner dig.
Dig prisar apostlarnas saliga kör.

Evangelium

Matt 9:9-13

Vid den tiden såg Jesus en man som hette Matteus sitta utanför tullhuset. Han sade till honom: »Följ mig!« Och Matteus steg upp och följde honom. När Jesus sedan låg till bords i hans hus, kom många tullindrivare och syndare dit och lade sig till bords tillsammans med honom och hans lärjungar. Fariseerna som såg det sade till lärjungarna: »Hur kan er mästare äta tillsammans med tullindrivare och syndare?« Han hörde det och sade: »Det är inte de friska som behöver läkare, utan de sjuka. Gå och lär er vad som menas med orden: *Barmhärtighet vill jag se och inte offer*. Ty jag har inte kommit för att kalla rättfärdiga, utan syndare.«

TORSDAG DEN 22 SEPTEMBER

Läsning

Pred 1:2-11

Fåfängligheters fåfänglighet! säger Predikaren. Fåfängligheters fåfänglighet! Allt är fåfänglighet! Vad förmån har människan av all möda som hon gör sig under solen? Släkte går, och släkte kommer, och jorden står evinnerligen kvar. Och solen går upp, och solen går ned, och har sedan åter brått att komma till den ort där hon går upp. Vinden far mot söder och vänder sig så mot norr. Den vänder sig och vänder sig, allt under det att den far fram, och så börjar den åter sitt kretslopp. Alla floder rinner ut i havet, och ändå blir havet aldrig fullt. Där floderna förut har runnit, dit rinner de ständigt tillbaka. Allt arbetar utan rast, ingen kan utsäga det. Ögat mättas inte av att se, och örat blir inte fullt av att höra. Vad som har varit är vad som kommer att vara, och vad som har hänt är vad som kommer att hända: inget nytt sker under solen. Inträffar något om vilket man ville säga: »Se, detta är nytt«, så har detsamma ändå skett redan förut, i gamla tider, som var före oss. Man kommer inte ihåg dem som levde före oss. Och dem som skall komma efter oss skall man inte heller komma ihåg bland dem som lever ännu senare.

Responsoriepsalm

Ps 90:3-6, 12-14, 17 (R. 1)

R. Du har varit vår tillflykt från släkte till släkte.

Du låter människorna vända åter till stoft,
du säger: »Vänd åter, ni människor.«
Ty tusen år är i dina ögon som den dag som förgick i går,
de är som en nattväkt. R.

Du sköljer dem bort,
de är som en sömn.
Om morgonen liknar de gräset som frodas:
det blomstrar upp och frodas om morgonen,
men om aftonen torkar det bort och förvissnar. R.

Lär oss betänka hur få våra dagar är,
så att vi får hjärtats vishet.
Herre, vänd åter. Hur länge dröjer du?
Förbarma dig över dina tjänare. R.

Mätta oss med din nåd, när morgonen gryr,
så att vi får jubla och vara glada i alla våra dagar.
Herre, låt oss förnimma din ljuvlighet.
Ge framgång åt våra händers verk. R.

Halleluja

Joh 14:6

V. Jag är vägen, sanningen och livet.
Ingen kommer till Fadern utom genom mig.

Evangelium

Luk 9:7-9

Vid den tiden fick tetrarken Herodes höra berättas om allt som Jesus gjorde, och han visste inte vad han skulle tro. Några påstod nämligen att Johannes hade uppväckts från de döda, några att Elia visade sig och andra att någon av de gamla profeterna hade uppstått. Herodes sade: »Johannes har jag låtit halshugga. Vem är då han som jag hör allt detta om?« Och han försökte få träffa honom.

FREDAG DEN 23 SEPTEMBER

Läsning

Pred 3:1-11

Allting har sin tid,
och varje företag under himmelen har sin stund.

Födelse har sin tid, och dö har sin tid.
Plantera har sin tid,
och rycka upp det planterade har sin tid.

Dräpa har sin tid, och läka har sin tid.
Bryta ned har sin tid, och bygga upp har sin tid.
Gråta har sin tid, och le har sin tid.
Klaga har sin tid, och dansa har sin tid.
Kasta undan stenar har sin tid,
och samla ihop stenar har sin tid.
Ta i famn har sin tid,
och avhålla sig från famntag har sin tid.
Söka upp har sin tid, och tappa bort har sin tid.
Förvara har sin tid, och kasta bort har sin tid.
Riva sönder har sin tid, och sy ihop har sin tid.
Tiga har sin tid, och tala har sin tid.
Älska har sin tid, och hata har sin tid.
Krig har sin tid, och fred har sin tid.

Vad förmån av sin möda har då den som arbetar? Jag såg vilket besvär Gud har gett människors barn till att plåga sig med. Allt har han gjort skönt för sin tid, ja, han har också lagt evigheten i människornas hjärtan, dock så, att de inte förmår att till fullo, från början till slut, fatta det verk som Gud har gjort.

Responsoriepsalm

Ps 144:1a, 2abc, 3–4 (R. 1a)

R. Lovad vare Herren, min klippa.

Lovad vare Herren, min klippa,
Han är mitt värn och min borg,
min fästning och min räddare,
min sköld och min tillflykt. R.

Herre, vad är en människa, att du vill veta av henne,
en människoson, att du tänker på honom?
Människan är lik en vindfläkt,
hennes dagar som en försvinnande skugga. R.

Halleluja

Jfr Mark 10:45

V. Människosonen har kommit för att tjäna
och ge sitt liv till lösen för många.

Evangelium

Luk 9:18–22

En gång när Jesus hade dragit sig undan för att be och lärjungarna var med honom, frågade han dem: »Vem säger folket att jag är?« De svarade: »Johannes döparen, men somliga säger Elia och andra att någon av de gamla profeterna har uppstått.« – »Och ni«, frågade han, »vem säger ni att jag är?« Petrus svarade: »Guds Messias.«

Han förbjöd dem strängt att tala om det för någon och sade: »Människosonen måste lida mycket och bli förkastad av de äldste och överstepräster och de skriftlärda och bli dödad och bli uppväckt på tredje dagen.«

LÖRDAG DEN 24 SEPTEMBER

Läsning

Pred 11:9 – 12:8

Gläd dig, du yngling, i din ungdom, och låt ditt hjärta unna dig fröjd i din ungdomstid, ja, vandra de vägar ditt hjärta har lust till och så, som det behagar dina ögon. Men vet att Gud för allt detta skall dra dig till doms. Ja, låt grämelse vika ur ditt hjärta, och håll plåga borta från din kropp. Ty ungdom och blomstring är fåfänglighet.

Tänk på din Skapare i din ungdomstid, förrän de onda dagarna kommer och de år nalkas, om vilka du skall säga: »Jag finner inte behag i dem«; ja, förrän solen blir förmörkad, och dagsljuset och månen och stjärnorna; före den ålder då molnen kommer igen efter regnet, den tid då väktarna i huset darrar och de starka männen kröker sig; då malerskorna sitter sysslolösa, så få som de nu har blivit, och skåderskorna har det mörkt i sina fönster; då dörrarna åt gatan stängs till, medan ljudet från kvarnen försvagas; då man står upp, när fågeln börjar kvittra, och alla sångens tärnor sänker rösten; då man fruktar för var backe och förskräckelser bor på vägarna; då mandelträdet blommar och gräshoppan släpar sig fram och kaprisknoppen blir utan kraft, nu då människan skall fara till sin eviga boning och gråtarna redan går och väntar på gatan; ja, förrän silversnöret rycks bort och den gyllene skålen slås sönder, och förrän ämbaret vid källan krossas och hjulet slås sönder och faller i brunnen och stoftet vänder åter till jorden, varifrån det har kommit, och anden vänder åter till Gud, som har givit den.

Fåfängligheters fåfänglighet! säger Predikaren. Allt är fåfänglighet!

Responsoriepsalm

Ps 90:3–6, 12–14, 17 (R. 1)

R. Du har varit vår tillflykt från släkte till släkte.

Du låter människorna vända åter till stoft,
du säger: »Vänd åter, ni människor.«

Ty tusen år är i dina ögon
som den dag som förgick i går,
de är som en nattväkt. R.

Du sköljer dem bort,
de är som en sömn.

Om morgonen liknar de gräset som frodas:
det blomstrar upp och frodas om morgonen,
men om aftonen torkar det bort och förvissnar. R.

Lär oss betänka hur få våra dagar är,
så att vi får hjärtats vishet.
Herre, vänd åter. Hur länge dröjer du?
Förbarma dig över dina tjänare. R.

Mätta oss med din nåd, när morgonen gryr,
så att vi får jubla och vara glada i alla våra dagar.
Herre, låt oss förnimma din ljuvlighet.
Ge framgång åt våra händers verk. R.

Halleluja

Jfr 2 Tim 1:10

V. Vår frälsare Kristus Jesus har utplånat döden
och dragit liv och oförgänglighet fram i ljuset
genom evangeliet.

Evangelium

Luk 9:43b–45

Vid den tiden då folket häpnade över allt som Jesus gjorde, sade Jesus till lärjungarna: »Lyssna noga på vad jag nu säger till er: Människosonen skall överlämnas i människors händer.« Men de förstod inte vad han menade, det var fördolt för dem för att de inte skulle fatta det, och de vågade inte fråga honom vad det betydde.

TJUGOSJÄTTE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 25 SEPTEMBER

Första läsningen

Am 6:1a, 4–7

Så säger Herren, härskarornas Gud:
Ve de säkra på Sion,
de trygga på Samarias berg.
Ni ligger på elfenbensängar
och lатар er på era soffor,
ni äter lamm från hjorden
och gödkalvar som ni fött upp.
Ni skrålar till harpa
och diktar allsköns sånger som David,
ni dricker ert vin ur offerskålar
och smörjer er med finaste olja,
men Josefs undergång bekymrar er inte.
Därför skall ni gå främst i fångtransporten,
då blir det slut på svirarnas skrål.

Responsoriepsalm

Ps 146:7–10 (R. 1b)

När responsoriepsalmen sjungs så används texten i Cecilia 692. När den läses används följande text:

R. Prisa Herren, min själ!
eller: Halleluja.

Herren ger de förtryckta deras rätt,
han ger de svältande bröd.
Herren befriar de fångna. R.

Herren öppnar blinda ögon,
Herren rätar krökta ryggar,
Herren älskar de trogna.
Herren ger främlingar skydd,
stöder faderlösa och änkor
men korsar de ondas planer. R.

Herren härskar för evigt,
din Gud, o Sion, från släkte till släkte. R.

Andra läsningen

1 Tim 6:11-16

Du som tillhör Gud, sträva efter rättfärdighet, gudsfruktan, tro, kärlek, uthållighet och ödmjukhet. Kämpa trons goda kamp, sök vinna det eviga livet, som du har kallats till och för vars skull du har avlagt den rätta bekännelsen inför många vittnen. Jag uppmanar dig inför Gud, som ger liv åt allt, och inför Kristus Jesus, som under Pontius Pilatus vittnade med den rätta bekännelsen – håll ditt uppdrag obefläckat och klanderfritt till vår herre Jesu Kristi ankomst, som den salige och ende härskaren skall låta oss uppleva när tiden är inne, han som är alla konungars konung och alla herrars herre, som ensam är odödlig, som bor i ett ljus som ingen kan nalkas, han som ingen människa har sett eller kan se. Hans är äran och den eviga makten, amen.

Halleluja

Jfr 2 Kor 8:9

V. Han som var rik blev fattig för vår skull,
för att vi genom hans fattigdom skulle bli rika.

Evangelium

Luk 16:19-31

Vid den tiden sade Jesus till fariseerna: »Det var en rik man som klädde sig i purpur och fint linne och levde i fest och glans var dag. Men en tiggare som hette Lasaros låg vid hans port full av sår och önskade att han fick äta sig mätt på resterna från den rike mannens bord. Hundarna kom till och med och slickade på hans sår. Så dog tiggaren och fördes av änglarna till platsen vid Abrahams sida. Den rike dog också han och begravdes. I dödsriket, där han pinades, lyfte han blicken och fick långt borta se

Abraham, och Lasaros vid hans sida. Då ropade han: 'Fader Abraham, förbarma dig över mig och skicka Lasaros att doppa fingerspetsen i vatten och fukta min tunga, jag plågas här i lågorna.' Men Abraham svarade: 'Kom ihåg, mitt barn, att du fick ut ditt goda medan du levde, liksom Lasaros sitt onda. Nu har han funnit tröst här, medan du plågas. Dessutom gapar det en klyfta mellan oss och er, för att de som vill ta sig över från oss till er eller från er till oss inte skall kunna göra det.' Mannen sade: 'Då ber jag dig, fader, att du skickar honom till min fars hus. Jag har fem bröder, och han måste varna dem så att inte de också kommer hit till detta plågornas ställe.' Abraham sade: 'De har Mose och profeterna. De kan lyssna till dem.' Mannen svarade: 'Nej, fader Abraham, men om någon kommer till dem från de döda omvänder de sig.' Men Abraham sade: 'Lyssnar de inte till Mose och profeterna, då låter de inte övertyga sig ens om någon står upp från de döda.' »